

[Albertsen]

ligere taget stilling til den ved behandlingen den 30. april og den 1. maj i fjor, har det afgørende været hensynet til de 35.000 lejere, der bor i dette byggeri. Samtidig kunne vi konstatere, at den nævnte bank havde indgået en forligsaftale og dermed bidraget til at få en løsning igennem, som også samfundsøkonomisk var forsvarlig.

Der er egentlig ikke i denne forbindelse anledning til at gå ind i enkeltheder om det, der er grundlaget for vores afgørelse. Vi havde en meget omfattende og langvarig debat for 8 måneder siden om næsten nøjagtig samme sag. Når den nu forelægges af en anden regering, som til daglig ikke ligefrem er vant til at få blomster fra det parti, jeg repræsenterer, skal jeg da gerne give boligministeren en kompliment og takke ham for den måde, sagen nu fremkommer på. Jeg synes, det er tilfredsstillende; der er nok tale om en beskæring af det, og der er tale om lidt ændrede betingelser, men der er i princippet tale om, at man lever op til vedtagelsen fra i fjor. Derfor er socialdemokratiets holdning den samme som den, vi havde i fjor, den holdning, der nu falder helt sammen med regeringspartierne. At der er foregået nogle bevægelser på dette område, er jo ikke ukendt, og det er ej heller ukendt på andre områder. Mange gange har vi med glæde kunnet konstatere, at man, når man fik svar, måtte se på tingene på en lidt anden måde, og dette er et lille eksempel – eller måske et stort eksempel – derpå.

Når socialdemokraterne anbefaler at afvise beslutningsforslaget og ønsker sagen tilbage til finansudvalget, er det en logisk konsekvens af vores holdning til denne sag.

Vi mener, at det vil være helt urimeligt og forkert, hvis lejere i de bebyggelser, der er tale om, og det boligselskab, der er særligt engageret heri, skulle lide under nogle hændelser, som de bestemt ikke kan siges at have større indflydelse på. Der er tale om kommuner, der har ændret deres dispositioner, om ændrede rammer for boligudviklingen, om ændring af lokalplaner, og der er tale om en sammenhæng mellem politiske skifter i forskellige kommunalbestyrelser. Det kan lejerne bestemt ikke drages til ansvar for; det er der nok andre der snarere skulle. Men det er ikke dem, som er antydnet af hr. Glensgård.

Det andet, der også er et afgørende argument fra socialdemokratiets side for at gå

ind for dette, er, at vi hermed også sikrer, at landets største boligselskab bevares. Det har udført et fremragende arbejde igennem mange år, har vist nye veje, har løst spændende og store opgaver på en fuldt forsvarlig måde, og jeg er også sikker på, at de antydninger, der har været med henblik på fejl og mangler, vil blive rettet, og det er allerede i høj grad sket, som også boligministeren har fremført over for finansudvalget. Derfor synes vi også, det er af vigtighed.

Det er også vigtigt for os at vide, at de grunde, som har bidraget til problematikken som sådan, ikke har kunnet udnyttes i det omfang, man havde ønsket, og jeg har forstået, oven i købet rent konkret, at så vidt det er muligt, vil nogle af de største af disse områder kunne blive bevaret for boligselskabet og dermed for det almennyttige byggeri. Det anser vi for en samfundsøkonomisk og bolig-mæssigt udmærket foranstaltning. Det seneste, der er oplyst over for mig, er, at man på den største af grundene, så snart denne garanti er klaret igennem finansudvalgets forhåbentlig store tilslutning hertil, vil gå i gang med et større byggeri i Tåstrup.

Vi mener derfor, at den løsning, der er fremlagt af boligministeren, er acceptabel, og vi kan stemme for den, og det vil sige, at vi ikke kan stemme for hr. Glensgård's formulering. Vi vil i finansudvalget bidrage til, at denne sag fremmes mest muligt. Det er vor holdning ud fra de argumenter, jeg her har fremført.

Gammelgaard (KF):

Formålet med den foreslåede garantiordning er for det første at friholde boligselskaberne for de væsentligste økonomiske konsekvenser af de konstaterede planskader, tab, der skyldes, at de oprindelige forudsætninger for arealernes bebyggelse senere er ændret væsentligt, for det andet at søge at sikre, at de én gang erhvervede arealer til almennyttigt boligbyggeri i videst muligt omfang søges fastholdt til almennyttigt byggeri. Det fremgik allerede af det oprindelige aktstykke, som den tidligere regering fremsendte.

Finansudvalget vedtog dette aktstykke på 4 betingelser; derefter meddeltes betingede garantitilsagn.

Disse betingelser er opfyldt på en sådan måde, at der nu må meddeles endelige ga-